

Biografia

Carol Ruiz va néixer a Barcelona i va iniciar els seus estudis musicals i de piano al Conservatori Municipal de Badalona amb Nati Cubells. Desde 2004 viu a Holanda on va estudiar el Màster en Interpretació de piano a la Universitat de les Arts de Utrecht (HKU) amb el pianista americà Alan Weiss. Després del seu examen final de Màster va obtenir com a veredicte del jurat "*té tremendes possibilitats artístiques*".

La passió de la Carol consisteix en l'escolta i la recerca continua d'un legato perfecte i el sò més bonic possible.

Alan Weiss, guanyador del premi del públic i Medalla de plata al Concurs Internacional Reina Elisabeth de Bèlgica a 1978:

"La seva musicalitat s'arrela a una personalitat harmoniosa que comunica amb una calidesa difícil de trobar. Un esperit realment dotat per la música!"

Mompou and More

A partir de la segona meitat del segle XIX, el repertori per a piano a Espanya es va enriquir enormement gràcies a una generació de pianistes i compositors que combinaven la tradició romàntica amb la recerca d'un nou llenguatge sorgit de la tradició musical catalana, amb vocació internacional.

Això va donar com a resultat una musica innovadora, plena de ritme, color i temperament. La majoria de compositors d'aquest període es formen en una Catalunya -molt vinculada a França des del punt de vista cultural- dinàmica i en evolució permanent, en plena revolució industrial, on les ciutats principals, molt especialment Barcelona, s'omplen de fàbriques, de tramvies, de cotxes i hi creixen les noves classes socials: els obrers i la burgesia.

El programa que comprèn aquest àlbum és una mostra de la valuosa aportació dels compositors catalans al repertori per a piano de l'època.

Frederic Mompou (1893-1987), Manuel Blancafort (1897-1987) i Ricard Lamote de Grignon(1899-1962), formaven part del grup dels "Vuit", també anomenat "Compositors independents de Catalunya" i compartien l'admiració pels impressionistes. Aquesta admiració va donar com a resultat un estil propi, on l'expressió es concentrava en petites formes, senzilles i amb pocs ornaments. Utilitzaven sovint la música popular catalana com a inspiració, també eren freqüents els motius obstinats i els elements descriptius, com les imitacions de campanes (molt presents en la música de Mompou, per exemple). El seu l'objectiu era la recerca d'un so meditatiu i aconseguir la màxima expressió amb el mínim de mitjans.

Enric Granados és d'una generació anterior. Està considerat com un dels compositors espanyols més importants. Va crear, a Barcelona, l' "Acadèmia Granados Marschall" per a piano, on Lamote de Grignon i Mompou van estudiar. Granados fou un romàntic. En la seva obra es poden observar grans influències de Schumann, Grieg i Liszt; tot i així, va desenvolupar el seu estil propi amb harmonies i rítmica singulars, així com melodies característiques. Se l'anomena "El Chopin espanyol" i "L'últim romàntic".

En resum, música molt innovadora i variada, plena d'expressió i de color. Música descriptiva d'una època en gran procés de canvi, entre les tradicions antigues i la modernització, música d'una època on carros de rucs, tramvies i automòbils es barrejaven pels carrers de Barcelona. Música, en fi, única, sorgida de la fusió entre les tradicions de la música clàssica i la popular que crea un nou idioma musical.

L'àlbum **Mompou and More** es va gravar a l'agost del 2020 gracies a una campanya de micromecenatge i es va publicar al desembre de 2020. Al gener de 2021 va ser presentat en directe al programa "Ochthend Foyer" de la Radio 4 (Radio clàssica holandesa), i al març de 2021 a través d'una reportatge a Radio Catalunya musica. Fins a dia d'avui la seva acollida als Països Baixos i a Catalunya ha estat molt positiva, tant pel públic com per la crítica.

Programa

.Scènes d'enfants , F. Mompou

*(Cris dans le rue - Jeux sur la Plage - Jeu 2
Jeu 3 - Jeunes filles au jardín)*

Damunt de tu nomes les flors, F. Mompou / arr. C. Ruiz

Planys (lent - andante- inquieto – agitato), F. Mompou

Cançó i dansa n.8, F. Mompou

L'orgue dels cavallets, M. Blancafort

El convent dels peixos, R. Lamote de Grignon

Peces breus: Paisatge - Cançó de bressol, J. Serra

Allegro de concierto, E. Granados